

עמ"ת 4868/03/23 - מדינת ישראל נגד ראובן פולוויאן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 4868-03-23 מדינת ישראל נ' פולוויאן

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ראובן פולוויאן

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא (השופטת ש' בן יצחק) מיום 1.3.23 בתיק מ"ת 1003-03-23, אשר הורתה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

בהחלטה שבהליך זה חשובה ביותר השתלשלות ההליכים, לפיכך אביאה בקצרה אך במלואה.

ביום 19.9.15 הוגש נגד המשיב המייחס לו עבירות מרמה בהיקף של כ- 900 אלף ₪ (להלן: "התיק הראשון"). המשיב לא אותר וכתב האישום בוטל ביום 5.7.16.

עם איתורו של המשיב, הוגש כתב אישום מתוקן ביום 24.9.17 ואף זה בוטל ביום 17.6.18 בשל אי איתורו.

כתב אישום הוגש בפעם השלישית נגד המשיב ביום 2.8.18, ובוטל בשל אי איתורו ביום 9.2.20.

במקביל לאמור, הוגש נגד המשיב ביום 30.11.16 כתב אישום נוסף המייחס לו ארבע אישומים בגין עבירות מרמה בהיקף של מאות אלפי שקלים (להלן: "התיק השני"). לאחר חמש ישיבות אליהן לא התייצב המשיב ולא אותר, בוטל כתב האישום.

המשיב אותר ביום 7.8.18, כתב האישום הוגש בשנית ובוטל בשל אי איתורו של המשיב ביום 9.2.20.

המשיב אותר ביום 16.8.20 ושני כתבי האישום הוגשו בשני תיקים נפרדים שהדיון בהם אוחד, יחד עם בקשה למעצרו

של המשיב עד תום ההליכים משום חשש להימלטות. ביום 17.8.20 הורה בית משפט קמא (השופט א' הרמלין) על שחרורו של המשיב בתנאי ערבות.

המשיב לא התייצב למספר דיונים בשני התיקים ועל כן ביום 2.5.21 הורה בית משפט קמא על התליית ההליכים וחילוט הערבויות, אז התברר כי המשיב שוחרר ממעצר על אף שלא הפקיד סכום מזומן בסך של 1,500 ₪ כפי שנקבע בהחלטה מיום 17.8.20.

ביום 28.2.23 נעצר המשיב על ידי המשטרה.

ביום 1.3.23 חודשו ההליכים נגד המשיב ובד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

בהחלטתו מיום 1.3.23 הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בפיקוח הוריו בכפוף להתחייבות עצמית על סך של 75,000 ₪, ערבות צד ג' של כל אחד מהורי המשיב על סך של 50,000 ₪, הפקדה במזומן על סך של 3,500 ₪. בית משפט קמא מצא כי עילת המעצר העיקרית היא אי התייצבות חוזרת של המשיב להליכים המשפטיים בעניינו וכי ניתן להבטיחה בקביעת תנאים מגבילים וערבויות הולמות כפי שנקבע.

על החלטה זו הוגש הערר.

באת כוח העוררת טוענת כי בית משפט קמא שגה כשמצא כי ניתן לאיין את עילת המעצר משום חשש להימלטות בדרך של מעצר בית בפיקוח הורי המשיב. בתוך כך נטען כי בית משפט קמא לא שקל נכונה את העובדה שהמשיב מהתל ברשויות ומתחמק מהליכי משפט מספר שנים ולא ניתן ליתן בו אמון וכן לא נתן משקל מספיק לעובדה שהוריו של המשיב אינם מעורים בחייו וכי המשיב אותר כשהוא מסתתר באחד החדרים בביתם תוך שאמו מסרה לשוטרים שהמשיב נמצא בדרום הארץ. בעניין זה הוצג לעיוני דו"ח פעולה שנערך ביום 28.2.23 על ידי השוטרים שביצע את מעצר המשיב בבית הוריו במושב אביטל. נטען כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לעובדה שהמשיב התחמק מההליכים גם כאשר חולטה ערבות שנתנה בת זוגו ומבלי שהפקיד את הפיקדון הכספי.

בא כוח המשיב טען כי התנאים המגבילים והערבויות הגבוהות הולמים את תכלית המעצר ואין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט קמא, נתתי דעתי לכלל הנסיבות הצריכות לעניין ולטיעוני באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

על מנת לתהות על קנקנו של המשיב, המהתל בבית המשפט פעם אחר פעם, מצאתי לפרט ולו בקצרה מהמעשים המיוחסים לו בכתבי האישום השונים, העומדים ותלויים נגדו.

נגד המשיב תלויים ועומדים שני כתבי אישום שעיקרם בעבירות מרמה וזיוף חמורות שבוצעו בין השנים 2013-2015.

בכתב האישום בתיק 35161-08-20 מיוחסים למשיב שני אישומים בגין עבירות של קשירת קשר לפשע, זיוף בנסיבות מחמירות, כניסה למקום מגורים, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. על פי המתואר, קשר המשיב קשר עם אחר במטרה למכור במרמה שתי דירות תוך התחזות לבעלי הדירות. המשיב והאחר זייפו תעודת זהות על שם בעליהן החוקיים של הדירות ועשו בה שימוש תוך שהתחזו לבעלי הדירות בכוונה להונות, זייפו את חתימותיהם של בעלי הדירות וקיבלו במרמה מהמתלוננים סך של 900,000 ₪. במסגרת האישום השלישי מיוחסות למשיב עבירות מס.

בכתב האישום בתיק 25900-09-20 מיוחסות למשיב במסגרת ארבעה אישומים עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב, זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה. על פי המתואר החזיק המשיב בשיקים גנובים, זייף אותם, השתמש בהם, קיבל במרמה סך של למעלה מ- 200,000 ₪ וניסה לקבל במרמה סך של למעלה מ- 180,000 ₪.

כאמור, כתבי האישום הוגשו כבר בשנים 2015 ו- 2016 ואולם בשל אי התייצבות המשיב, הותלו בהם ההליכים מספר פעמים, עקב אי התייצבות המשיב לדיונים ואי איתורו עד שאותר ונעצר בבית הוריו. המשיב התחמק מהליכי המשפט בעניינו במשך למעלה משנים עשר שנים, כאשר גם לאחר שאותר שב והתחמק מהליכי המשפט ועשה כן גם כשהיה נתון בתנאים מגבילים וגרם לחילוט ערבויות צד ג'. תמונת נתונים זו מבססת כיום חשש כבד כי המשיב ימשיך ויתחמק מההליכים המשפטיים בעניינו.

מסוכנותו הגבוהה של המשיב נלמדת מתוך האישומים החמורים המיוחסים לו, המלמדים על מעשי מרמה שיטתיים ומתוחכמים שביצע המשיב תוך זיוף והתחזות. מסוכנות זו מעצימה נוכח עברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות קודמות בגין עבירות מרמה וגניבה בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. העולה מן המקובץ לעניין מסוכנותו של המשיב הוא ברור ביותר. ככל שהמשיב יהיה משוחרר, מעבר לאי התייצבותו לדיוני בית משפט, קיים סיכון רב ביותר שימשיך במעללי המרמה שהוא מורגל אליהם ובקי בביצועם, כך על פי עובדות כתבי האישום השונים.

בעניינו של המשיב ראוי להעיר כי אכן, בעבירות רכוש עסקי - עבירות הונאה, אלא שלנוכח מסוכנותו והתחמקותו מן הדין, מגיעים אנו למצב בו יש לומר למשיב "עד כאן". ברגע מסוים, יופסק ההיתול והונאת בתי המשפט באי התייצבות והתחמקות מן הדין. אני סבור כי בהינתן עוצמת המסוכנות והחשש להימלטות המשיב מהדין, לא ניתן להלום מצבו בחלופת מעצר. המשיב הוכיח כי אינו ראוי לאמון כשהפר תנאי שחרור וגרם לחילוט ערבות צד ג' שניתנה להבטחת תנאי שחרורו.

אשר על כן, אני מורה על ביטול החלטת בית משפט קמא.

המשיב ייעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.